

Sygn. akt V CSK 36/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku Z. [...] w S.

przy uczestnictwie T. N.

o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego
w L.

z dnia 27 lipca 2012 r., sygn. akt VI Ga [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; zasądza
od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kwotę 120 zł (sto
dwadzieścia) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w L. oddalił apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w W. oddalającego wniosek o orzeczenie w stosunku do uczestnika zakazu prowadzenia działalności gospodarczej.

W skardze kasacyjnej wniesionej przez wnioskodawcę wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania, oparty został na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga, wykazania, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub, że istnieje potrzeba zmiany ich dotychczasowej wykładni. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na tę przesłankę nie przedstawia takiej argumentacji.

Istotność zagadnienia prawnego kwalifikująca je jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze dla rozstrzygnięcia innych spraw. Zagadnienie to odnoszące się do wykładni prawa powinno być nowe tj. nierozstrzygnięte w dotychczasowym orzecznictwie sądowym. Sformułowane

przez skarżącego zagadnienie prawne, pozbawione jest cech kwalifikujących je jako istotne w przyjętym rozumieniu. Kwestia dopuszczalności orzeczenia wobec prokurentów zakazów określonych w art. 373 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze została rozstrzygnięta w judykaturze (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2013 r., V CSK 177/12, niepubl. oraz dalsze powołane w nim orzeczenia) w sposób zgodny ze stanowiskiem zakażonego postanowienia, usuwając przedstawione przez skarżącego w tym zakresie wątpliwości.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, art. 13 § 2 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

aw

jw